

இனிமையான குழந்தைகளே! நிச்சயபுத்தி வெற்றியைத் தரும். நிச்சயத்தின் ஆதாரத்தில் தான் சொர்க்கத்தின் இராஜ்யத்திற்குத் தகுதியுள்ளவராக ஆக முடியும். பகவான் ஆசிரியராகி நமக்குப் படிப்பு சொல்லித் தந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று முதலில் நிச்சயம் வேண்டும்.

கேள்வி : பாபா சர்வசக்திவானாக இருந்தபோதும் கூட அனைத்துக் காரியங்களையும் பிரேரணை (தூண்டுதல்) மூலம் ஏன் செய்வதில்லை?

பதில் : பாபா சொல்கிறார்-நான் ஞானக்கடல், நான் ஞானம் சொல்வதற்காக வந்தேயாக வேண்டும். பேராசிரியர் வீட்டிலேயே அமர்ந்து கொண்டால் எப்படிப் படிப்பு சொல்லித்தர முடியும்? நானோ குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தந்து தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டும், சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் நான் சரீரத்தின் ஆதாரம் எடுத்து வருகிறேன். இதில் குழந்தைகளுக்கு ஒரு சிறிதும் சந்தேகம் வரலாகாது.

பாடல் : யார் தலைவனுடன் கூட இருக்கிறார்களோ. அவர்களுக்காக மழை.....

ஓம் சாந்தி. பாபா தலைவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பாபா தண்ணீரின் மழையோ பொழிவிக்கமாட்டார். இதுவோ புரிந்து கொள்வதற்கான விப்யம். ஏதேனும் விப்யத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் சொல்வார்கள், நீயோ கல்புத்தி உள்ளவனைப் போல் இருக்கிறாய் என்று. இப்போது பாரஸ்நாத்தோ புகழ் பெற்றவர். பாரஸ்நாத் பாரஸாக தங்கமாக ஆக்குகிறார். கல்லாக யார் ஆக்குகிறார்? பத்தர்நாத் (கல்லுக்கு நாதன்) ஆக்குபவர் என்று சொல்லப்படுவது இராவணன். நீங்கள் இராம சம்பிரதாயத்தினர். நீங்கள் நம்பர்வார் கல்புத்தியில் இருந்து பாரஸ் புத்தியாக ஆகிக்கொண்டே செல்கிறீர்கள். இராஜா-ராணியைப் போலவே பிரஜைகளும் பாரஸ்புத்தியாக எப்படி ஆனார்கள்? நிச்சயமாக ஆக்குபவர் யாரோ இருக்கிறார். அவர் பாரஸ்புத்தியாக ஆக்கினார். ஆனால் சிலர் இதில் சூரியவம்சி குலத்தில், சிலர் சந்திரவம்சி குலத்தில், சிலர் தாச-தாசியாக ஆவார்கள். சிலர் பிறகு பிரஜைகளில் பணக்காரர்களாக ஆவார்கள். எல்லாமே புருபார்த்தத்தின் ஆதாரத்தில் தான் உள்ளது. நிச்சயமாகப் பரமபிதா பரமாத்மாவைத் தான் பாரஸ்நாத் எனச் சொல்வார்கள். நிராகார் தந்தைக்குத் தான் மகிமை. ஞானக்கடல் இருக்கிறார் என்றால் ஞானம் சொல்வதற்காக அவருக்கு சரீரம் அவசியம் வேண்டும். எந்த மாதிரி சம்ஸ்காரத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்களோ, அதன் அனுசாரம் கர்மம் செய்வதற்காக சரீரமோ வேண்டும் இல்லையா? அவரோ நிராகார் பரமபிதா பரமாத்மாவாக இருக்கிறார். அவருக்கு மிகப்பெரிய மகிமை உள்ளது. அனைவருக்கும் தந்தை ஒரே ஒரு நிராகார், ஆனால் அவரும் கூட ஆத்மா தான் அல்லவா? ஆத்மா தான் உறுப்புகள் மூலம் சொல்கிறது-இவர்கள் என்னுடைய குழந்தைகள் என்று.

பாபா புரிய வைத்துள்ளார், மனிதர்கள் பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் ஆத்மாவை அழைக்கின்றனர். பிறகு அந்த ஆத்மாக்களிடம் கேட்கிறார்கள். நல்லது, கேட்காமல் இருந்தாலும் கூட பிராமணர்களுக்கோ உணவளிக்கின்றனர் இல்லையா? ஒருவரின் கணவர் இறந்து போகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்போது நான் என் கணவருக்கு சிரார்த்தம் அளிக்கிறேன் (திதி) எனச் சொல்கின்றனர். நல்லது, உங்களுடைய கணவரோ இறந்து விட்டார். பிறகு யாரை அழைப்பீர்கள்? ஆத்மாவையா அல்லது சரீரத்தையா? புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இல்லையா? நிச்சயமாக ஆத்மாவைத் தான் அழைப்பார்கள் இல்லையா? சரீரமோ அழிந்து விட்டது. பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கின்றனர் என்றால் பிராமணர்களுக்குள் பிரவேசமாகி ஆத்மா உண்ணுகிறது என்றாகிறது. இப்போது என்ன நிரூபணம் உள்ளது, இறந்து போனவரின் ஆத்மா வருகிறது என்பதற்கு? வருவதோ நிச்சயம். ஆத்மா வந்து பேசுகின்றது. அதனிடம் கேட்கின்றனர்-இன்ன பொருள் எங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று. அப்போது அதற்கு பதில் சொல்லவும் செய்கிறது. அப்போது நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர், நாம் கணவரின் ஆத்மாவை அழைத்து உணவளிக்கிறோம், கணவரின் ஆத்மாவுக்குத் தலைவணங்குகிறோம் என்று. பிராமணரைப் பார்ப்பதில்லை. கணவரின் பெயர்-வடிவத்தைப் பார்த்து வணங்குவது போல் செய்கின்றனர். அந்தப் பெயர்-வடிவமோ சாம்பலாகிப் போனது. அப்போது அந்த சரீரமும் நினைவு வருகின்றது. பிராமணருக்குள் ஆத்மா வருகின்றது. வேறொருவரின் ஆத்மா வந்துள்ளது என்பதைப் புரிந்திருக்கின்றனர். இப்போது ஆத்மா வந்தது என்றால் நிச்சயமாக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டியுள்ளது இல்லையா? குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கும் புரிய வைக்கப் படுகின்றது, பரமபிதா பரமாத்மா நிராகாராக உள்ளார். அவருக்குத் தம்முடைய சரீரம் என்பது எதுவும் கிடையாது என்பதால் ஆஸ்தியை எப்படிக் கொடுப்பார்? ஆகவே நிச்சயமாக சரீரத்தின் ஆதாரத்தை

எடுத்தாக வேண்டும். முதலிலோ நிச்சயம் வேண்டும்-பரமபிதா பரமாத்மா இருக்கிறார், அவர் இவர் (பிரம்மா) மூலமாக ஆஸ்தி தர வந்துள்ளார். தூண்டுதல் மூலமாகவோ தர மாட்டார். அவரோ வந்து படிப்பு சொல்லித் தரவேண்டும். ஞானக்கடல் இல்லையா? இவை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும். யாருக்கு அதிர்ஷ்டத்தில் வருங்காலத்தின் உயர்ந்த பதவி இல்லையோ, அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இவருடைய (பிரம்மா) ஆத்மா சொல்கிறது-நான் ஞானக்கடல் அல்ல. அந்தப் பரமபிதா பரமாத்மா சொல்கிறார், நான் ஞானக்கடலாக இருக்கிறேன். ஆனால் நான் நிராகார் மேலே பரந்தாமத்தில் இருந்தவாறு பிரேரணை (தூண்டுதல்) மூலம் எப்படிப் படிப்பு சொல்லித்தர முடியும்? அதுபோலவோ ஒருபோதும் படிப்பு சொல்லித் தருவதென்பது இருக்காது. பேராசிரியர் வீட்டில் அமர்ந்தவாறே பிரேரணை மூலம் படிப்பு சொல்லித் தர முடியுமா என்ன? நிச்சயமாகப் பாடசாலைக்கு வரவேண்டும் இல்லையா? பரமபிதா பரமாத்மாவும் கூட வீட்டில் அமர்ந்தவாறு படிப்பு சொல்லித்தர மாட்டார் இல்லையா? பிரேரணை மூலம் சித்திரத்தைப் புரிய வைப்பதில்லை. இந்தச் சித்திரங்களும் கூட சிவபாபா உருவாக்கச் செய்துள்ளார். பிறகு தாமே வந்து புரிய வைக்கிறார், நான் தான் இவற்றை உருவாக்கச் செய்தேன் என்று. இவரோ (பிரம்மா) இதை அறிந்திருக்கவே இல்லை. நான் குழந்தைகளுக்கு திவ்ய திருஷ்டி கொடுத்து உருவாக்கச் செய்திருக்கிறேன். செய்பவர், செய்விப்பவர் பாபா. முதலில் பாபா புரிய வைக்கிறார், நான் தான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடைய தந்தை. இல்லையென்றால் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஆஸ்தி எப்படிக் கிடைத்தது? கோவில்களும் நிச்சயமாக இருக்கின்றன. இவருடைய ஆத்மாவுக்குக் (சிவபாபா) கோவில்கள் உள்ளன. மற்றப்படி ஜீவாத்மாக்கள் அனைவருக்கும் கோவில்கள் உள்ளன. ஏனென்றால் ஜீவாத்மாக்கள் பிறப்பு-இறப்பில் வருகின்றன. பரமாத்மா வருவதில்லை. ஆக, அவருடைய வடிவம் நிராகார் என வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே பாபா சொல்கிறார், உங்களுக்கு நான் இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறேன். இந்த பாபாவும் கூட சொல்கிறார்-நானும் கூடக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது இதில் பிரேரணை அல்லது சக்தியின் விஷயமோ இல்லை. சக்தி வருகிறது என்று யாராவது சொல்வார்களானால் ஆஸ்தி எப்படிக் கிடைக்கும்? இந்தத் தந்தையோ சொல்கிறார், நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறேன். பகவான் பேசுகிறார் என்றால் அவசியம் சரீரத்தில் வர வேண்டும். இவருக்குள் சக்தி இருக்கிறது என்பதில்லை. இங்கோ படிப்பின் விஷயமாகும். நான் உங்களுடைய தந்தை. பிறகு நான் ஆசிரியராகவும் ஆக வேண்டும். அனைவருக்கும் எப்படிப் பிரேரணை தருவது? பிறகோ அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரி படிப்பு சொல்லித்தர வேண்டும். இதுவோ இராஜதானி ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலர் தாச-தாசி ஆகவேண்டும். சிலர் பிரஜையாக ஆகவேண்டும். யாரேனும் கேட்க விரும்பினால் பாபாவிடம் கேட்க முடியும்-நான் எதுவரை தகுதியுள்ளவனாக ஆகியிருக்கிறேன்? சூரியவம்சியா, சந்திரவம்சியா, அல்லது தாச-தாசியாகவா, யாராக ஆவீர்கள்? இந்த நேரம் நாம் சரீரத்தை விட்டால் என்ன பதவி பெறுவோம்? பாபாவிடம் வந்து படிப்போமானால் பாபா படிப்பின் அனுசாரம் சொல்ல முடியும். பாடசாலையில் குழந்தைகள் மாஸ்டரிடம் கேட்பார்கள்-மாஸ்டர்ஜி! நாங்கள் எத்தனை மார்க் எடுத்துப் பாஸாவோம்? மாஸ்டர் சொல்வார், நீங்கள் முழுமையாகப் படிப்பதில்லை, அதனால் அவ்வளவு மார்க் எப்படிக் கிடைக்கும்? தாங்களே புரிந்து கொள்வார்கள், நாம் முழுமையாகப் படிப்பதில்லை. ஒவ்வொருவரின் மனமும் பேசும். எல்லையற்ற தந்தையும் சொல்ல முடியும். சிலருக்கோ பாபா சொல்கிறார், நீங்கள் மிக நல்ல பூவாக இருக்கிறீர்கள். விஜயமாலையில் நீங்கள் இந்த நம்பரில் வரமுடியும். இச்சமயத்தின் அனுசாரம், ஏனென்றால் போகப்போக கீழே விழுந்து விடவும் செய்கின்றனர் இல்லையா? பாபாவின் அநேகக் குழந்தைகள் பாருங்கள், இன்று அவர்கள் இல்லை. ஏனென்றால் ஸ்ரீமத் படி நடக்கவில்லை, மேலும் காம விகாரத்தின் வசமாக அல்லது தேக அபிமானத்தின் வசமாக ஆகி விட்டனர். சிலர் பேராசைமோக வசமாக ஆகிவிட்டனர். மாயா அப்படிப்பட்டது, அது திருட்டும் செய்ய வைக்கின்றது. சொல்கின்றனர் இல்லையா, பைசாவைத் திருடுபவர்கள் தான் லட்சத்தைத் திருடுபவர்களாக ஆகிறார்கள் என்று!

சிலரிடம் தீய பழக்கங்கள் உள்ளன. சிலரிடம் காமத்தின் பழக்கம் இருப்பதால் அவர்கள் ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் இங்கே இருக்க முடியாது. பேராசை வசமாகி திருடவும் செய்கின்றனர். மாயா திருட வைக்கிறது, மாயா பிரவேசமாகிறது இல்லையா? முதல் நம்பர் தேக அபிமானத்தை விடுவதில்லை. பாபா சொல்கிறார், தன்னை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்யுங்கள். ஆத்மா அழியாது, சரீரம் அழியக்கூடியது. நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். சிலரோ இரண்டு-மூன்று மாதங்களில் ஆத்ம அபிமானி ஆகி விடுகின்றனர். சிலர் 25 வருடங்களுக்குப் பிறகும் ஆவதில்லை. ஒரு கோர்ஸ் தான் மிகப்பெரியது. அது 50-60 வருடங்களாக நடைபெறுகின்றது. படிப்பின் கோர்ஸ் மற்றும் படிப்பு சொல்லித் தரும் ஆசிரியர் பற்றி அறிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் படிப்பார்களா என்ன? இந்த பாபாவை அறிந்து கொள்வதாலோ சிவபாபாவையும் அறிந்து

கொள்ளலாம். அவரிடம் தான் புத்தியோகத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும். நாம் உலகத்தின் மாலிக் ஆகவேண்டும். அதையும் எந்த ஒரு மனிதரும் ஆக்க மாட்டார்கள். எதுவரை நிச்சயம் ஏற்படவில்லையோ, அதுவரை எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றாகிறது. 20-25 வருடங்களாக இருப்பவர்களுக்கும் கூட முழு நிச்சயம் ஏற்படவில்லை. ஆடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அவ்வப்போது நிச்சயம், அவ்வப்போது சந்தேகம். பாபா புரிய வைக்கிறார், நீங்கள் காட்சிபாதர் எனச் சொல்கிறீர்கள் எனும்போது ஆத்மாக்கள் நீங்கள் அவருடைய குழந்தைகள் ஆகிறீர்கள். அவர் உங்களுடைய தந்தை. அனைவரும் எழுதுங்கள்-ஆம், எங்களுக்கு அவர் தான் காட்சிபாதர் (இறைத்தந்தை). தந்தையிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் இராஜதானியினுடைய ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. அப்போது நிச்சயமாக இராஜயோகம் கற்பித்திருப்பார் இல்லையா? பாபா தான் கற்பிப்பார். எதுவரை பாபா மீது முழு நிச்சயம் ஏற்படவில்லையோ, அவர் சொர்க்கத்திற்குத் தகுதியுள்ளவர் அல்ல எனப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தந்தை பற்றியே அறிந்திருக்கவில்லை என்றால் ஆஸ்தி எப்படிப் பெறுவார்கள்? பாபாவோ ஆஸ்தியைத் தருவதற்காக வருகிறார். ஆனால் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை, ஏனென்றால் பாக்கியத்தில் இல்லை. நிச்சயபுத்தி வெற்றியைத் தரும். சந்தேகபுத்தி அழிவைத் தரும். முதல்-முதலில் தந்தையை அறிந்து கொள்ளுங்கள். நிராகார் தந்தை பரமபிதா பரமாத்மா இல்லையா? அவர் வந்து படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். ஆஸ்தி அவரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. அவர் இராஜயோகம் கற்றுத்தர வேண்டும். இதில் பிரேரணையின் விஷயமே கிடையாது. ஆசிரியர் வீட்டில் அமர்ந்தவாறு படிப்பு சொல்லித் தருவது என்பதோ நடக்க முடியாதது. பாபா சொல்கிறார், நான் வருகிறேன், எனக்குக் கோவில்களும் உள்ளன. நிராகாரரோ எதையும் செய்ய முடியாது. அதனால் சரீரத்தை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இல்லையென்றால் எனக்குள் இருக்கும் சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் ஞானத்தை நான் எப்படிக் கற்றுத் தருவேன்? நிச்சயமாக சரீரத்திற்குள் வந்தாக வேண்டும். குழந்தைகள் விருத்தி அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். ஒருவர் மற்றவரை அழைத்து வந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். யார் தேவி-தேவதா தர்மத்தினராக இருப்பார்களோ அவர்களுடைய கன்று (நாற்று) தான் நடப்படும். யார் வந்து பிராமணர் ஆகின்றனரோ, அவர்களுடைய செடி தான் நடப்படுகிறது. பிராமணர்களின் தந்தை பிரம்மா. பிரம்மாவின் தந்தை சிவபாபா. ஆக, ஆன்மீகத் தந்தை மற்றும் சரீர சம்மந்தமான தந்தையும் உள்ளனர். நீங்கள் சிவபாபாவின் ஆன்மீகக் குழந்தைகள். மேலும் பிரம்மாவின் ஆத்மாவும் சிவபாபாவின் குழந்தை. பிறகு சரீரதாரி எனும் போது பிராமணர்களின் தந்தையாக இருக்கிறார். அவர் மூலம் தான் இந்த பிரம்மாகுமார்-குமாரிகள் வெளிவந்துள்ளனர். நீங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள், சிவபாபாவின் பேரக்குழந்தைகள் ஆவீர்கள். ஆஸ்தி அவரிடமிருந்து (சிவபாபா) கிடைக்கிறது. இதுவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். நான் என்ன பதவி பெறுவேன் என்று பாபாவிடம் எந்த ஒரு குழந்தை கேட்டாலும் பாபா சொல்வார்.

சிலர் புதிது புதிதாக அழைத்து வருகின்றனர். கேட்கவே வேண்டாம். ஒரு முறை சந்தித்ததுமே அம்பு போல் பதிந்து விடுகின்றது. எப்படி நல்ல-நல்ல கடிதங்கள் எழுதுகின்றனர் - பாபா, இன்னார் இப்படிப்பட்ட நல்ல விஷயங்களைச் சொன்னார்கள், அதனால் பக்கா நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்போது நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள், உங்களிடமிருந்து நாங்கள் முழு ஆஸ்தியை அடைந்தே தீருவோம். பாபாவுடன் ஒருபோதும் சந்தித்ததும் இல்லை, இருந்த போதும் இப்படி-இப்படிக் கடிதங்கள் எழுதுகின்றனர் என்றால் இவர் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தை என்பது புரிய வைக்கப்படுகின்றது. செடி நன்றாக உள்ளது, உடனே புரிந்து கொண்டு விடுகின்றனர். ஸ்ரீநகர் சென்டர் திறக்கப்பட்டது. அங்குள்ள புதுப்புதுக் குழந்தைகள் கடிதம் எழுதினார்கள், சரி, இப்போதோ சந்திப்பதற்கான கவனம் உள்ளது. இந்த பந்தனம் மட்டும் உள்ளது. காரணத்தையும் எழுதி விடுகின்றனர். யார் தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்களோ, அவர்கள் தான் வருவார்கள். யார் கிருஷ்ணபுரிக்கு வரக்கூடியவர்களோ, அவர்கள் தான் பிரம்மாபுரிக்கு வருவார்கள். பிரம்மாபுரி அல்ல. சிலர் பிரம்மகுமாரி என எழுதுகின்றனர். இதுவோ தவறாகும். பிரம்மமோ தத்துவமாகும். அதற்குக் குமாரி எப்படி இருக்கும்? பிரஜாபிதா பிரம்மாவோ புகழ் பெற்றவர். பிரஜாபிதாவோ இங்கே தான் இருப்பார் இல்லையா? பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிரம்மாகுமார்-குமாரிகள் அதாவது பரமபிதா பரமாத்மா சிவனின் சக்திகள். சக்தி கிடைப்பது சிவபாபாவிடமிருந்து. இவருடைய (பிரம்மா) ஆத்மாவிடமிருந்து அல்ல. ஆக, நினைவு சிவபாபாவைத் தான் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் தான் பதீதத்திலிருந்து பாவனமாவோம். இச்சமயமோ, அனைவரும் பாவாத்மாக்கள். அனைவருக்கும் பிறவி விகாரத்தினால் ஏற்படுகின்றது. இவ்விஷயங்களை சிலர் உடனே புரிந்து கொள்கின்றனர். சிலரோ எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. இந்த ஞானம் மிகவும் அற்புதமானது. பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்காக பகவான் வரவேண்டியுள்ளது. குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். அவர் சொல்கிறார், நான் உங்களுடைய தந்தையாகவும் இருக்கிறேன், ஆசிரியராகவும் இருக்கிறேன், சத்குருவாகவும் இருக்கிறேன். அனைவரையும்

திரும்ப அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்திருக்கிறேன். அதனால் என்னை விபரேட்டர் (துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பவர்) எனவும் சொல்கின்றனர். அதுவும் பிரேரணை (தூண்டுதல்) மூலம் விடுவிப்பதில்லை. பாடசாலையிலும் முன்னேற்றமாகின்றது. ஆனால் பழைய உலகத்தை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் தந்தையை மறந்து விட்டீர்கள். கடைசியில் மறந்து மறந்தே பழைய உலகத்திற்கே சென்று விடுகின்றனர். பிறகு ஞானத்தில் எதுவுமே மீதி இருப்பதில்லை. அவ்வளவு தான், ஒப்பந்தம் ரத்தாகி விடுகிறது. பாபாவுக்கு தானமாக என்ன கொடுத்தார்களோ, அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். புத்தியின் பூட்டு முற்றிலும் பூட்டப்பட்டு விடுகின்றது. பாபா புத்திவான்களுக்கெல்லாம் புத்திவானாக உள்ளார் இல்லையா? எவ்வளவு நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்! கேட்பவர்களின் கண்களில் இருந்தே தெரிந்து விடும்-இவர்களுக்கு எதுவரை தாரணை ஆகிறது என்று. பாபா உடனே புரிந்து கொள்வார், இவர்கள் புரிந்து கொள்பவர்களா இல்லையா, அல்லது புத்தியோகம் எங்காவது அலைந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று. நாடி பிடித்துப் பார்க்கப்படுகின்றது. நாடி பார்ப்பவரும் கூட திறமைசாலியாக இருக்க வேண்டும். சென்றடைய வேண்டிய இடம் (குறிக்கோள்) மிக உயர்ந்தது. நீங்கள் உடனே புரிந்து கொள்வீர்கள்-இவர் எழுந்திருக்க முடியுமா இல்லையா என்று. வரிசைப்படி உள்ளனர் இல்லையா? இவர் (பிரம்மா பாபா) பிரம்மா புத்திரி தான், ஆனால் தமது மகிமையோ செய்ய மாட்டார். சரஸ்வதியும் திறமை மிக்கவர். அந்தப் படிப்பின் உலகாய பரீட்சை இங்கேயே நடைபெறுகின்றது. இந்தப் படிப்பிற்கான பரீட்சை இப்போது நடைபெறாது. எதுவரை உயிருடன் இருக்கிறீர்களோ, அதுவரை ஞான அமிர்தத்தை அருந்துவீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) எந்த ஒரு பழைய பழக்கத்தின் வசமாகவும் ஆகி, தலைகீழான காரியம் செய்யக் கூடாது. தேக அபிமானத்தின் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு ஆத்ம அபிமானியாக இருப்பதற்கான கோர்வைப் (பயிற்சியை) பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.
- 2) நிச்சயத்தில் ஒருபோதும் ஆட்டம் கூடாது. உயிருடன் இருக்கும் வரை படிப்பைப் படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும்.

வரதானம் : ஏகாந்தம் (தனிமை) மற்றும் ஏகாக்ரதாவின் (ஒருமுனைப்படுதல்) கவனம் வைப்பதன் மூலம் மிக வேகமாக தூட்சும சேவை செய்யக்கூடிய உண்மையான சேவாரி ஆகுக !

தூரத்தில் அமர்ந்தவாறே உலக ஆத்மாக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக மனம் மற்றும் புத்தி சதா ஃபரீயாக இருக்க வேண்டும். சின்னச்சின்ன சாதாரண விஷயங்களில் மனம் புத்தியை பிஸியாக வைக்காதீர்கள். அதிவேகமான தூட்சும சேவைக்காக ஏகாந்தம் மற்றும் ஏகாக்ரதா மீது விசேஷ கவனம் கொடுங்கள். பிஸியாக இருந்தாலும் இடையிடையில் ஒரு நிமிடம், இரண்டு நிமிடம் ஒதுக்கி ஏகாந்தத்தின் அனுபவம் செய்யுங்கள். வெளியிலுள்ள சூழ்நிலை குழப்பம் நிறைந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் மனம்-புத்தியை எந்த நேரம் விரும்புகிறீர்களோ, அப்போது ஒரு இலட்சியத்தை அடைவதற்கு ஒரு வினாடியில் ஒருநிலைப் படுத்துங்கள். அப்போது உண்மையான சேவாதாரி ஆகி எல்லையற்ற சேவைக்கு நிமித்தமாக ஆக முடியும்.

கலோகன் : யார் ஞானத்தின் ஒவ்வொரு இரகசியத்தையும் புரிந்து கொண்டு ராஜ்யுக்த் (ஞான ரகசியம் நிறைந்தவராக), யுக்தியுக்த் (யுக்தி நிறைந்தவராக) மற்றும் போக்யுக்த் (போகம் நிறைந்தவராக) ஆகிக் காரியம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் தான் ஞானி ஆத்மா எனப்படுவார்கள்.

